

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!

Poštovana braćo i sestre, draga djeco i omladino, esselamu alejkum!

U današnjoj hutbi govorimo na temu tko su nam pravi prijatelji.

Hutbu ćemo započeti s kazivanjem o Abdullahu ibn Selamu, r.a.. On je bio medinski jevrej i jedan od prvih koji su prihvatili islam nakon što je Poslanik, s.a.v.s., učinio Hidžru. Međutim, on svoju vjeru nije smio javno obznaniti, jer se bojao svog prevrtljivog naroda. Zbog toga je Poslanik, s.a.v.s., pozvao jevreje prije nego su saznali za njegovo prihvaćanje islama, a njemu je rekao da se sakrije u blizini i sluša. Kada su jevreji došli pred Poslanika, s.a.v.s., on ih je upitao: „**Kakav je čovjek Abdullah?**“ „*Najbolji od nas i sin najboljeg, prvak je među nama i sin prvaka!*“, rekoše oni. „**A što kažete na vijest da je Abdullah ibn Selam primio islam?**“, upita ih Poslanik s.a.v.s. „*Allah ga sačuvao od toga!*“, rekoše oni. *Tada je izašao Abdullah i rekao: 'Svjedočim da nema boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik.'* Jevreji srdito povikaše: *'Najgori je među nama i sin najgorog!'*..

„*Allahov Poslaniče, ovoga sam se plašio!*“, reče on.“

Nakon ovog događaja, jevreji su odlučili da bojkotiraju Abdullaha ibn Selama, r.a., i nekolicinu ljudi koji su sa njim primili islam. Sa njima nisu željeli sjediti, pričati, niti stupati u brak. Uglavnom, prestao je svaki vid komunikacije s njima. Ovo je Abdullahu i njegovim drugovima padalo veoma teško, pa su došli Poslaniku, s.a.v.s., da se požale. Kazali su: „*Poslaniče, oni sa nema ne žele sjediti, ne žele pričati, ne žele sklapati brakove. Poslaniče, mi sada nemamo prijatelje.*“ Nakon toga, Uzvišeni Allah je objavio sljedeći ajet: „**Jedino je prijatelj vaš Allah i Poslanik Njegov i oni koji vjeruju, koji obavljaju namaz i daju zekat, a oni su ti koji čine ruk'u.**“ (El-Maide, 55)

Ovim ajetom Allah je želio reći ovoj skupini jevreja koji su primili islam, da se ne brinu što nemaju prijatelje. Uzvišeni Allah im poručuje da im je On najbolji prijatelj i Njegov Poslanik s.a.v.s., i vjernici, oni koji obavljaju namaz i daju zekat. Nakon objave ovog ajeta, Abdullah je bio oduševljen i uvijek je govorio: „*Moj prijatelj je Allah. Moj prijatelj je Allah.*“

Draga braćo, tko su naši prijatelji? Da li nam je prijatelj Allah ili prokleti šejtan? Koga bismo mi izabrali za prijatelja, Allaha ili šejtana? Ako

kažemo Allaha, onda se postavlja opravdano pitanje: Ako želimo Allaha za prijatelja, a ne šejtana, zašto nas onda nema u mesdžidu, a imamo vremena da zvrliamo po ulicama, pazarima, buvljacima, kladionicama, kafanama i svugdje drugdje?! Ako želimo Allaha za prijatelja, a ne šejtana, zašto nam je tako teško dati koju kunu u neki hajr, a nije za listić u kladionici ili pivo?! Ako želimo Allaha za prijatelja, zašto one koji idu redovno u džamiju nazivamo čudacima, ekstremistima, i ostalim pogrđnim riječima, a one koji rade razne harame opravdavamo i ne opominjemo?! Draga braćo, pa koga to mi pokušavamo slagati?!

Pripovijeda se da je neki seljak pronašao orlovo jaje i stavio ga pod kvočku na svom imanju. Zajedno s pilićima izlegao se i orlić, i odrastao je s njima. Cijeli svoj život orao je radio isto što i pilići, misleći da je jedan od njih. Ključao bi po zemlji tražeći gliste i bube. Kvocao je i kukurikao, mahnuo bi koji put krilima i letio nekoliko metara po zraku. Godine su prolazile i orao je ostario. Jednog dana vidio je iznad sebe, na vedrom nebu, veličanstvenu pticu. Ptica je dostojanstveno jedrila po nebu. Orao je gledao u nebo zadivljen. „Tko je to?“ upitao je. „To je orao, kralj ptica“, reče kokoš koja je stajala do njega. „On pripada nebu, a mi

pripadamo zemlji - mi smo kokoši.“ I tako je orao živio i umro kao kokoš, jer je mislio i vjerovao drugima da je i on kokoš.

Braćo, što ćemo mi biti i dali će nas drugi uvjeriti da smo nešto što nismo?! Izbor je na nama, jer Poslanik, s.a.v.s., kaže: „**Čovjek je u vjeri svoga druga, pa neka svako od vas gleda s kime se druži!**“ A dobro nam je poznata i narodna mudrost koja kaže: „S kim si takav si.“

Prenosi se da je jedanput Poslanik Muhammed, s.a.v.s., bio upitan: „**Koga mogu smatrati najboljim prijateljem?**“ Poslanik, s.a.v.s., reče: „**Onoga tko ti pomaže (tko ti se pridruži) kada spominješ Allaha i onoga koji te podsjeti na Allaha kada ga zaboraviš.**“ „**A koji prijatelj je najgori?**“ „**Onaj koji te ne pomaže (koji ti se ne pridruži) kad spominješ Allaha i koji te ne podsjeća na Allaha onda kada Ga zaboraviš.**“ „**A tko je najbolji od svih ljudi?**“ **Najbolji od svih je onaj koji kada ga pogledaš - sjetiš se Allaha.**“ - odgovori Poslanik, s.a.v.s.

Braćo, ovo su temeljni principi koje trebamo imati na umu kada biramo prijatelje i društvo, bilo da smo mladi ili spadamo u kategoriju onih starijih. I na samom kraju, ispričat ću vam još jednu poučnu pripovijest. Jednom su dva prijatelja hodala pustinjom. Tijekom putovanja nešto se

posvađase te jedan prijatelj ošamari drugoga. Ovoga to zabolje, ali ne reče ništa, uze štap i napisa u pijesku: „Danas me je moj prijatelj udario!“ Nastaviše se kretati te dospješe do neke oaze u kojoj se odlučiše okupati. Onaj prijatelj koji dobi šamar, zape u blatu i poče polahko tonuti u vodu i gušiti se. Ali, spasi ga njegov prijatelj. Nakon što dođe sebi, zapisa na kamen: „Danas me je moj prijatelj spasio!“ Ovaj drugi, koji ga prethodno udari a sada spasi, iznenađeno upita: „Nakon što te udarih, pisao si po pijesku, a sada, nakon što te spasih, pišeš po kamenu - što to znači?“ Prijatelj mu odgovori: „Kada nas neko povrijedi, sjećanje na to trebamo zapisati na pijesku da bi vjetar oprosta mogao taj tren izbrisati. Međutim, kada nam neko učini kakvo dobro, sjećanje na to moramo ugravirati u kamen, stijenu, kako taj događaj nikada ne bi bio zaboravljen.“

Današnju hutbu završit ćemo s dovom mudrog Lukmana: „*Allahu moj, nemoj da moje društvo budu gafili (nemarni prema Allahu), oni koji me, kada Te spomenem neće pomoći, a kada Te zaboravim neće podsjetiti, kada im naredim neće me poslušati i kada postim neće me ostaviti na miru.*“ Amin!

Prethodne hutbe potražite na našoj stranici: www.medzlis-split.org

Pripremio: Vahid ef. Hadžić Split, 23.2.2018.

ISLAMSKA ZAJEDNICA U HRVATSKOJ
MEDŽLIS ISLAMSKE ZAJEDNICE SPLIT

TKO SU NAM PRAVI PRIJATELJI?

511